

DECIZIA NR.68/15.05.2009
privind soluționarea contestației formulate de S.CXXXXX S.R.L.
Mediaș

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu a fost investită în baza art.209 din O.G. nr.92/2003 R, cu soluționarea contestației formulate de **S.C XXXXXX S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.XXXX/17.03.2009 întocmită de activitatea de Inspecție Fiscală și comunicată petentei în data de 19.03.2009.

Contestația a fost depusă în termenul legal impus de art.207 din O.G. 92/2003 R, fiind înregistrată la organul fiscal sub nr.XXXX/17.04.2009 iar la organul de soluționare a contestației sub nr.XXXXX/23.04.2009.

Obiectul contestației îl reprezintă :

1. Anularea Deciziei de impunere nr.XXX/17.03.2009 privind plata la bugetul statului a sumei totale de XXXXX lei reprezentând :

- XXXXX lei - TVA
- XX lei - majorări întârziere TVA

2. Anularea Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.XXXX/16.03.2009, comunicată cu adresa nr.XXXX/16.03.2009.

I. Prin contestația formulată, petenta invocă următoarele :

- organul de inspecție fiscală în mod eronat, a considerat că prestările de servicii efectuate la bunurile mobile aflate pe teritoriul României ca fiind operațiuni impozabile în sensul TVA, deoarece :

- bunurile au fost livrate de firma XXXXXX din Germania ;
- în baza Convenției de agenție încheiată în data de 01.06.2007 cu firma XXXXX petenta a efectuat aceste prestări de servicii în numele firmei germane de utilaje aflate în garanție la clienți – cumpărători din România, prestări de servicii care nu sunt efectuate cu plată și în concluzie nu are obligația colectării TVA ;
- petenta susține că îi sunt aplicabile prevederile art.129 (5) lit.c), art.133 (2) lit.g) și i) din Legea nr.571/2003.

II. Organul de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr.XXX/17.03.2009 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, a reținut următoarele :

Perioada verificată 01.05.2008 – 31.05.2009, verificare având ca obiectiv modul de fundamentare a cererii de rambursare a soldului sumei negative a TVA, din decontul aferent lunii Ianuarie 2009.

Deficiențe constatate :

a). În luna August 2008 societatea înregistrează în evidența contabilă, în jurnalul de cumpărări și deduce TVA în sumă de 53 lei aferentă unei facturi emise de SC XXXXXSA în valoare de XXX lei, cu o TVA de XX lei, factură care nu era emisă pe numele societății, încălcând astfel prevederile art.146 alin.(1) lit.a) și a art.155 alin.(5) din Legea 571/2003.

Ca urmare organul de control a stabilit că societatea datorează TVA suplimentară de XX lei.

b). De asemenea, societatea a efectuat în perioada verificată prestări de servicii în România în sumă de XXXXX lei pentru societatea XXXXXX din Germania, cod XXXXXXX, conform contractului încheiat la data de 01.06.2004. Aceste servicii de reparații și consultanță la utilaje folosite în domeniul sticlăriei , au fost considerate de societatea verificată ca fiind servicii intracomunitare.

Serviciile prestate de petentă se referă la lucrări de instalare, reparații, consultanță utilaje folosite în domeniul sticlăriei pentru clientulXXXXXXXXXGermania. Utilajele au fost vândute SC XXXXXX SRL Salonta, SC XXXXXX SRL București, SC XXXXXX SRL Zalău, de către societatea germană, iar petenta asigură lucrările de instalare și lucrările de reparații pe perioada când aceste utilaje se află în garanție conform contractului.

Organul de control menționează faptul că bunurile mobile corporale asupra cărora s-au efectuat lucrările menționate mai sus nu sunt transportate în afara României și ca urmare locul prestării este în România, conform prevederilor art.133 alin.(2) lit.h) pct.2 din Legea 571/2003.

Pentru că bunurile nu părăsesc România chiar dacă firma XXXXXX din Germania a comunicat un cod valid de TVA (DE XXXXXXX), din punct de vedere al taxei aceste operațiuni sunt impozabile în România în conformitate cu art.126 in.(1) lit.b), Ca urmare, petenta avea obligația să colecteze TVA pentru operațiunile taxabile în România conform art.150 alin.(1) lit.a) din legea 571/ 2003.

Astfel în perioada iunie 2008 - ianuarie 2009 s-a constatat că petenta a emis un număr de șapte facturi către firma germană reprezentând lucrări de reparații, consultanță utilaje efectuate la societate în România în valoare de XXXXX lei fără a colecta TVA aferentă și a declarat aceste prestări de servicii în deconturile de TVA la rd.3 ca prestări de servicii pentru care locul prestării este în afara României.

Pentru aceste lucrări în valoare de XXXXXX lei înscrise în facturile emise, societatea verificată datorează TVA în sumă de XXXXXX lei (XXX x 19%).

Această taxă trebuia înregistrată în evidența contabilă, înscrisă în jurnalele de vânzări și avea termen de plată data de 25 a lunii următoare când s-a petrecut fenomenul economic.

În concluzie, TVA stabilită suplimentar de organul de control în urma constatării celor două deficiențe, este de XXXXX lei

Pentru TVA stabilită suplimentar s-au calculat majorări de întârziere în sumă de XX lei conform art.119 și 120 din OG 92/2003.

III. Având în vedere constatările organului de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, organul de soluționare a contestației reține următoarele :

1. Cu privire la contestarea TVA suplimentară în sumă de XXXXXXX lei.

- Organul de inspecție fiscală a identificat facturi fiscale emise de către societatea verificată în perioada lunie 2008 – ianuarie 2009, către firma XXXXXXX Germania facturi ce reprezintă lucrări de reparații, consultanță, utilaje efectuate la societăți din România fără a colecta TVA, iar prin deconturile de TVA aceste prestări de servicii au fost declarate ca având locul prestării în afara României.
- Petenta, în apărare susține că deși a efectuat prestări servicii pentru bunuri mobile ce se află în România în perioada de garanție, datora TVA dacă aceste prestări erau facturate către o firmă din România, ori petenta a facturat către o firmă germană cu cod valid TVA, în numele căreia a efectuat aceste prestări și în concluzie nu are obligația colectării TVA aferente acestora.

Cauza supusă soluționării este de a se stabili dacă petenta avea obligația să

colecteze TVA în condițiile în care :

- în baza convenției de agenție încheiată în data de 01.06.2007 între petentă și XXXXXX din Germania, petenta avea obligația să efectueze lucrări de service la utilajele aflate în garanție la clienți –cumpărători din România și să factureze aceste lucrări către firma germană ;
- societatea a emis către firma germană un număr de șapte facturi în valoare de XXXXX lei fără a colecta TVA, în perioada lunie 2008 – Ianuarie 2009, întrucât a considerat că serviciile în cauză nu sunt prestare servicii cu plată, firma germană comunicând un cod valid de TVA.

În speță, sunt aplicabile prevederile :

- art.133 alin.(2) lit.h) pct.2 din Legea 571/2003 unde se menționează că locul prestării este considerat a fi :
 - h).** locul unde sunt prestate serviciile, în cazul următoarelor servicii :
(.....).
 - 2.** expertiza privind bunurile mobile corporale, precum și lucrările efectuate asupra acestora. Prin excepție, se consideră că aceste servicii au loc :
 - în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care aceste servicii sunt prestate unui client care îi comunică prestatorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA, valabil atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru, altul decât cel în care se prestează efectiv serviciile, și se referă la bunuri transportate în afara statului membru în care serviciile sunt prestate.

În speță, așa cum reiese din textul citat mai sus, locul prestării de servicii efectuate de petentă, constând în lucrări de reparații, de instalare, de consultanță la bunuri mobile corporale (utilaje) este în România, deoarece bunurile mobile în speță sunt în România, ele nefiind transportate în afara României.

În acest sens, susținerea petentei invocând în apărarea sa art.129 alin.(5) lit.c) din Legea 571/2003 în care se menționează că serviciile efectuate nu constituie prestare de servicii cu plată : servicii prestate în mod gratuit în cadrul perioadei de garanție de către persoana care a efectuat inițial livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, nu poate fi reținută favorabil în soluționarea cauzei, având în vedere următoarele aspecte :

- în primul rând, analiza se face pornind de la faptul că trebuie stabilit locul unde sunt prestate serviciile deoarece aceasta are implicație fiscală în determinarea celui ce are obligația de plată a TVA. În acest sens, legiuitorul precizează explicit în art.133 alin.(2) lit.h) pct.2, citat anterior, că locul prestării este de regulă acolo unde sunt prestate serviciile, dar în speță există și o excepție ori aceasta trebuie constatat dacă a fost îndeplinită sau nu ;
- excepția menționată în lege este aceea că se consideră locul prestării în statul membru care a atribuit codul valid de TVA, respectiv Germania, dacă bunurile ce fac obiectul prestării de servicii în cauză sunt transportate în afara României - statul membru în care serviciile sunt prestate, ori acest fapt este susținut și de petentă : bunurile sunt în România, la firme românești, cu atât mai mult cu cât se află în perioada de garanție și prin urmare excepția nu este aplicabilă în cazul său ;
- serviciile au fost executate de petentă care a facturat fără TVA firmei germane contravaloarea lor în baza contractului încheiat deoarece prevedea expres acest lucru, motiv pentru care nu au fost facturate firmelor beneficiare din România unde se aflau bunurile mobile în cauză, însă aceasta nu înseamnă că nu are obligația colectării TVA, ci dimpotrivă este o operațiune impozabilă în România.

În drept, coroborat cu textele citate anterior, sunt aplicabile și prevederile :

- art.126 alin.(1) lit.b) din Legea 571/2003 unde se precizează : *„Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții : b). locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art.132 și 133” ;*
- art.150 alin.(1) lit.a) din Legea 571/2003 : *„Următoarele persoane sunt obligate la plata taxei, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu : a). persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii taxabile (.....)”.*

În concluzie, petenta pentru facturile emise fără TVA în perioada Iunie 2008 – Ianuarie 2009, către firma XXXXXXXXXX din Germania, reprezentând prestări servicii efectuate în România, la bunuri mobile aflate la societăți din România, avea obligația colectării TVA, motiv pentru care în mod întemeiat organul de inspecție fiscală a stabilit TVA suplimentară în sumă de XXXXX lei (XXXX x 19%).

2. Cu privire la contestarea TVA suplimentară în sumă de XXX lei.

În fapt, societatea înregistrează în evidența contabilă a lunii August 2008 o factură emisă de SC XXXXX SA în valoare de XXXX lei cu o TVA de XXX lei care nu-i aparține, ea fiind emisă pe numele altei persoane.

În drept, sunt aplicabile prevederile :

- art.146 alin.(1) lit.a) din Legea 571/2003 :
„Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții :
a). pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.(5)”;
- art.155 alin.(5) din Legea 571/2003.

În concluzie, societatea în mod eronat a înregistrat în evidența contabilă o factură pe care nu este înscris numele său și prin urmare nu are drept de deducere a TVA în sumă de XXX lei.

3. Cu privire la contestarea sumei de XXX lei reprezentând majorări de întârziere TVA

Pentru nevirarea la termen a TVA stabilită suplimentar în sumă de XXXX lei , societatea datorează majorări de întârziere aferente în sumă de 94 lei calculate în conformitate cu art.119 – 120 din OG 92/2003 R.

4. Cu privire la contestarea Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.XXXX/16.03.2009.

În drept sunt aplicabile prevederile :

- potrivit art.209 alin.(1) din OG 92/2003 R, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu prin organul de soluționare a contestației, are competența materială de a soluționa contestațiile împotriva deciziilor de impunere și a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere ;
- la art.88 din OG 92/2003 R sunt enumerate actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, enumerare care nu cuprinde dispoziția de măsuri ;
- în conformitate cu pct.5.2. din OMFP 519/2005, dispoziția de măsuri este inclusă în categoria altor acte administrative fiscale :

„Alte acte administrative fiscale pot fi : dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii (...), notele de compensare, înștiințări de plată, procesul verbal privind calculul dobânzilor cuvenite contribuabilului, etc.” ;

- art.209 alin.(2) din OG 92/2003 menționează :

„Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente”.

Ca urmare a celor prezentate, Dispoziția privind măsurile stabilite de organul de inspecție fiscală nr.XXXX/16.03.2009, este un alt act administrativ fiscal, iar competența de soluționare a contestației formulată împotriva acesteia revine organului fiscal care a emis actul, în speță Activitatea de Inspecție Fiscală Sibiu.

Pentru considerentele reținute în baza art.211 (5) din OG 92/2003 R

D E C I D E :

- 1.** Respinge contestația ca neîntemeiată pentru suma de XXXXX lei reprezentând :

- XXXXX lei - TVA ;
- XXX lei - majorări întârziere TVA.

- 2.** Declină competența de soluționare a contestației împotriva Dispoziției de măsuri privind măsurile stabilite de organul de inspecție fiscală nr.XXXX/16.03.2009 în conformitate cu art.209 alin.(2) din OG 92/2003 R.

Prezenta Decizie poate fi atacată la Tribunalul Sibiu în termen de 6 luni de la comunicare.

Director Executiv

V I Z A T ;

Șef Serviciu